

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 42, 105 63 ΑΘΗΝΑ

Αθήνα 11 Ιανουαρίου 2011

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η ΕΣΕΕ αντιδρά έντονα στην «οικονομική και φορολογική βία» που επιχειρείται προς τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και ζητά από την Κυβέρνηση να επικεντρωθεί στην πάταξη της συστηματικής φοροδιαφυγής.

Η Ε.Σ.Ε.Ε., αντιδρώντας έντονα στην «οικονομική και φορολογική βία» που επιχειρείται προς τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες απέστειλε επιστολή στον Υπουργό Οικονομικών, κ. Γιώργο Παπακωνσταντίνου, στον Υπουργό Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, κ. Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, και στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Χαράλαμπο Καστανίδη, ζητώντας παράλληλα την πάταξη της συστηματικής φοροδιαφυγής.

Για την **Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου** η απόδοση του ΦΠΑ, τόσο από τους εμπόρους όσο και από κάθε υπόχρεο επιχειρηματία, αποτελεί σημαντική υποχρέωση, την οποία οφείλουμε και έχουμε καθήκον να τηρούμε συστηματικά.

Η ΕΣΕΕ, με κάθε ευκαιρία, έχει επισημάνει ότι η διαρκής φοροδιαφυγή, η οποία αποτελεί χαρακτηριστικό φαινόμενο της χώρας μας, έχει στερήσει τα Δημόσια Ταμεία από πολλά έσοδα -υπολογίζεται σε 1.6 δις σε ετήσια βάση- ενώ θεωρούμε ότι η ανάπτυξη των κατάλληλων μηχανισμών αποτελεσματικής αντιμετώπισής της συνιστά προτεραιότητα πρώτης γραμμής. Για όλους εμάς τους συνεπείς φορολογουμένους, ο περιορισμός της ατιμωρησίας και η ετοιμότητα των ελεγκτικών μηχανισμών θα πρέπει να είναι βασική μέριμνα της Κυβέρνησης.

Ωστόσο, το ζήτημα της φοροδιαφυγής πρέπει να ενταχθεί στο σωστό πλαίσιο. Δεν είναι απλή παθογένεια της ελληνικής κοινωνίας αλλά δομικό πρόβλημα που εδράζεται στο τρόπο που οργανώθηκε η σχέση κράτους – πολίτη. Αν δεν το αντιληφθούμε, θα οδηγηθούμε σε μία πρόχειρη και «εικονική» κατασταλτική λογική, η οποία, σε τελική ανάλυση, δεν θα φέρει τα απαραίτητα

έσοδα στο κράτος, ενώ θα δημιουργήσει στην ελληνική επιχειρηματικότητα περισσότερα προβλήματα από όσα καλείται να επιλύσει.

Στο πλαίσιο αυτό:

- Η ιδιαίτερη ποινική απαξία της μη απόδοσης του ΦΠΑ δεν εναρμονίζεται με την συνταγματικά κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ) **αρχή της αναλογικότητας**. Βάσει αυτής, το επιδιωκόμενο μέτρο πρέπει να είναι «κατάλληλο» για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Ωστόσο, η ιδιαίτερα αυστηρή ποινικοποίηση της μη έγκαιρης απόδοσης του ΦΠΑ αποτελεί δρακόντειο μέτρο, που στηρίζεται στην τρομοκράτηση του οφειλέτη και δεν προσδοκούμε ότι θα αποδώσει οφέλη για την ελληνική οικονομία. Το πιο πιθανό είναι να δημιουργήσει νέες πτέρυγες στα κρατητήρια της χώρας, αυτές του «οικονομικού εγκληματία», οι οποίες, έτσι όπως πάει η κατάσταση, στο τέλος θα έχουν περισσότερους «φιλοξενούμενους» από αυτές του κοινού ποινικού δικαίου. Επίσης, βάσει της αρχής της αναλογικότητας, τα πλεονεκτήματα του διοικητικού μέτρου θα πρέπει να υπερσκελίζουν τα μειονεκτήματα. Πώς θα γίνει αυτό; Με ιεροεξεταστικά μέτρα, που - στο όνομα της δημοσιότητας- θα γεμίσουν εντέλει τις φυλακές με οικογενειάρχες; Θα καλύψει η ποινική εξόντωση τα άδεια ταμεία και την ελλειμματική υποδομή ενός κράτους που αρνείται να εκσυγχρονιστεί, να οργανωθεί, να μηχανοργανωθεί, να κινητροδοτήσει το προσωπικό του, να υιοθετήσει τα στοιχειώδη που θεωρούνται αυτονόητα στις άλλες αναπτυγμένες χώρες;
- Η μη απόδοση του ΦΠΑ πράγματι αντιστοιχεί σε απώλειες 500 εκ. ευρώ σε ετήσια βάση για το κράτος. Ωστόσο, η διαρκής άρνησή του να επιστρέψει το ΦΠΑ στις επιχειρήσεις αγγίζει το 1 δις ευρώ. Γίνεται έτσι αντιληπτό ότι, η συνεχιζόμενη άρνηση του κράτους να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του, περιορίζει την ήδη προβληματική ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων, στερώντας τις από την απολύτως αναγκαία για την επιβίωσή τους ρευστότητα, με αποτέλεσμα να ανατροφοδοτείται το φαινόμενο των οφειλετών ΦΠΑ, οι οποίοι στη συνέχεια θα κληθούν να φυλακιστούν. Είναι πραγματικοί εγκληματίες αυτοί οι οφειλέτες ή απλώς θύματα του αυγού του Κολόμβου, έτσι όπως το αντιλαμβάνονται τα οικονομικά επιτελεία; Εάν φυλακίζονταν μόνο οι κατά συρροή και κατ' επάγγελμα φοροφυγάδες, κανείς δεν θα είχε αντίρρηση. Δυστυχώς, όμως, δεν υφίσταται ασφαλής μηχανισμός διαχωρισμού της ήρας από το στάρι. Κατά συνέπεια, θα φυλακιστούν άνθρωποι, οι οποίοι θα έχουν παρακρατήσει το ΦΠΑ όχι για να τον

ιδιοποιηθούν αλλά για να πληρώσουν το μισθό του υπαλλήλου τους, τις ασφαλιστικές εισφορές, το ρεύμα ή το τηλέφωνό τους και γενικότερα τις υποχρεώσεις της επιχείρησής τους για να κρατηθεί στη ζωή. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι πολύ συχνά η εξόφληση των τιμολογίων πραγματοποιείται με μεταχρονολογημένες επιταγές οι οποίες εάν σφραγιστούν, οι επιχειρηματίες όχι μόνο δεν εισπράττουν το ΦΠΑ, ώστε να το αποδώσουν, αλλά **χάνουν κεφάλαιο και εμπόρευμα**. Τι είδους δόλος και πρόθεση θα καταλογιστεί σε αυτούς τους ανθρώπους, αδυνατούμε να το καταλάβουμε.

- Σκέφτηκε κανείς ότι υπάρχουν μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος για την είσπραξη του ΦΠΑ, που δεν καταλήγουν στον εγκλεισμό; Δεν θα ήταν, για παράδειγμα, προτιμότερο το «πάγωμα» του ΑΦΜ του οφειλέτη αντί να επιβάλλεται η κράτησή του; Ένα τέτοιο μέτρο θα οδηγούσε στην «οικονομική» φυλάκισή του, η οποία, όσο απευκταία και αν είναι, δεν παύει να είναι απείρως προτιμότερη από την φυσική.
- Η βαριά ποινική καταστολή της μη απόδοσης του ΦΠΑ θα μπορούσε να αποφευχθεί με τη **θεσμοθέτηση μηχανισμών διευκολύνσεων** όπως η καταβολή σε **τρεις δόσεις** ή η καταβολή **ανά δεκαπενθήμερο**.
- Τέλος, η «μαύρη» οικονομική δραστηριότητα του παρεμπορίου εκτιμάται σε 20 δις ευρώ που πρακτικά σημαίνει απώλεια 4 δις ευρώ για το κράτος. Μήπως τελικά θα πρέπει η ιεράρχηση των προτεραιοτήτων του κράτους να γίνει με διαφορετικό τρόπο;

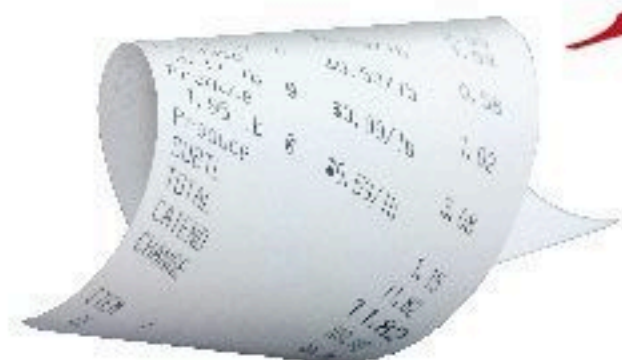
Ο Εμπορικός Κόσμος της χώρας επιμένει: Αν ζητούμενο δεν είναι ο εύκολος εντυπωσιασμός και το ατελέσφορο κυνήγι μαγισσών, πρέπει επιτέλους η Πολιτεία να λάβει σοβαρά υπόψη τις θέσεις των εμπόρων, ώστε, σε τελική ανάλυση, να εισπράττεται ο διαφεύγων ΦΠΑ από το κράτος, **όχι να φυλακίζονται οι φορολογούμενοι**.

Δεν μπορεί να μπαίνει ενέχυρο η ελευθερία των πολιτών.

Ταμειακές παντού,

αποδείξεις απ'όλους!

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ